

[Gregersen.]

ning til at sige, at naar man er saa glad for Forskolelærerinderne ude paa Landet, som det ærede Medlem gav Udtryk for, saa tror jeg, det er ud fra dette, at man altid er glad ved, hvad der er baade billigt og godt, og ikke mindst paa Grund af, at de er billig Arbejdskraft. Hvis man vil opretholde Institutionen og nu vil forlænge Uddannelsestiden med et halvt Aar, saa tror jeg ogsaa, man maa undersøge, hvordan Forholdet ligger lønningsmæssigt for de forskellige Lærerkæfter, der anvendes inden for Folkeskolen.

Den Forhandling, der er ført i Eftermiddag, viser i det væsentlige det samme Billede som den første Forhandling, at Venstre og de Konservative staar meget skarpt over for Lovforslaget, og jeg synes oven i Købet, jeg kan tilføje, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, har udtalt sig endnu klarere ved denne Lejlighed end tidligere. Jeg haaber derfor, at Forslaget i den Skikkelse, det er forelagt, heller ikke vil kunne gennemføres i Aar. De af os nemlig, som ikke helt frakender Forældrene Medbestemmelsesret over de Børn, som Forældrene og ikke Staten har sat ind i Verden, og som Forældrene og ikke Staten i alt væsentligt paa alle andre Omraader har Ansvaret for, vi maa hævde, at paa de to Hovedomraader, som Lovforslaget tager Sigte paa, nemlig et Aars Udvidelse af Skolegangen og Udvidelse af det ugentlige Timetal i Landsbyskolen, er Tvangsbestemmelserne ganske unøvendige.

De er ikke alene forkastelige, men de er unødvendige. Den Lovgivning, vi har, mulliggør Udvidelse af Skoletimernes Tal paa Landet til en lige saa stor Højde som i Byen. Man kan paa bestaaende Lovgivnings Grund indføre Hverdagsundervisning. Der er intet som helst i Lovgivningen, der hindrer, at den Skoleform, som nu ønskes, og som foreslaas i dette Lovforslag, kan gennemføres. Der er kun den Forskel, at nu vil man tvinge det igennem.

Man siger nu, da man har sat Forældreraadene ind ogsaa som medbestemmende, at nu er det gjort frivilligt. Ja, men hvorfor saa paa de to Omraader komme med et nyt Forslag? Det er jo frivilligt. Det staar i Øjeblikket som et Tilbud til Befolkningen. Vil man have de 18 Timer udvidet til 24 eller til 36, saa kan man jo gøre det i hver eneste Kommune i Landet, og naar Undervisningsministeren ved sin Forelæggelsestale netop hævder, at man skal have Mulighed for over hele Landet at vælge den

Skoleform, der passer en bedst, saa er det jo allerede sket.

Den vestjyske Skoleordning er blevet nævnt flere Gange i Dag, og jeg vil gerne rette den Misforstaaelse, som meget ofte kommer til Udtryk, selv fra Folk, der burde vide bedre Besked, selv i et Blad som „Folkeskolen“, ja, selv engang — men det er i længst forsvunden Tid — fra det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at den vestjyske Skoleordning er en Ordning, hvorefter Børnene gaar lidt i Skole og der er faa ugentlige Timer o. s. v. Det er fuldkommen fejlagtigt. Den vestjyske Skoleordning er en Ordning, hvorefter man netop har indført et betydeligt højere Timetal end 18 Timer ugentlig. Ved den Skole, hvor jeg er Lærer, har vi Hverdagsundervisning til det 12te Aar og saa Vinterskole de to sidste Aar, dog ogsaa nogle Timer om Sommeren for de ældste Børn; og det er bygget frivilligt op, det er Forældrene selv, der har ønsket den Ordning. Og det staar enhver Kommune frit paa bestaaende Lovgivnings Grund at gøre det samme; i mange Stationsbyer, hvor man ikke har ønsket, at Børnene skal gaa og drive rundt, fordi man ikke har noget at beskæftige dem med, har man indført Hverdagsundervisning. Derfor indser jeg ikke, hvorfor man har foreslaaet det, som man har foreslaaet, naar man vil hævde, at det staar som et Tilbud til Befolkningen, for det Tilbud er der i Forvejen.

Nej, det, Lovforslaget tilsigter, er dette ene, at nu skal Befolkningen tvinges til at udvide Skoletimernes Tal og ogsaa til at gaa op til det 8de Skoleaar. Jeg synes, at Folkets Repræsentanter burde enes om i det mindste at unde Forældrene den Frihed, der endnu er i Behold, Ret til selv at skønne over, om de vil modtage Tilbudet eller ej. Lad ikke Loven, hvis den skulde blive gennemført, blive præget af Enevældens: Vi alene vide, og ej heller af dette, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen for to Aar siden advarede den daværende Undervisningsminister imod, Oplysningstidens Overtro paa Værdien af Bærlæring af forskellige Videnskaber, eller det, man i Skolen kalder „Fag“.

Over for dem, som hævder, at den foreslaaede Skoleordning imødekommer et Krav fra Befolkningen eller afhjælper et dybtfølt Savn, kan vi blot henvisse til den stedfundne Udnyttelse af den givne Adgang til Oprettelsen af 8de-Klasser.

Bilagene viser, at der i Skoleaaret 1934—35 kun har været oprettet 62 8de-Klasser i hele Landet, og de har som sæd-